

KOVÁCS MÁTÉ (1906–1972)

Kovács Máté professzort, az Országos Könyvtárügyi és Dokumentációs Tanács elnökét, az ELTE Könyvtártudományi Tanszékének vezetőjét, multban és jelenben fontos állami és közéleti funkciók betöltőjét, szóban és írásban sokan és méltóképpen elbucsuztatták, elmondván, mit veszített halálával a magyar könyvtári élet.

Hadd bucsuzzunk el tőle külön mi is, hiszen egyik gazdája volt a Könyvtári Figyelőnek négy éven keresztül, mióta lapunk az OKDT és a KMK közös orgánuma lett. Hivatalosan csupán a szerkesztő bizottság tagjainak egyike gyanánt, de minden gondunkért teljes felelősséget érezve vett részt a szerkesztés munkájában. A bizottság üléseiről sohasem maradt távol, pedig sokféle elfoglaltsága között nehezen tudott rá időt szakítani, s olykor terhes is volt ez már számára az utóbbi időkben, egészségi állapotának megromlása óta. Nem dirigálni, nem szerepelni jött, hanem segíteni; eleven összetartó ereje volt munkaközösségünknek – nemcsak a közéleti ember rutinjával, amely megkönnyítette homályos kérdések megvilágítását, szétfolyó viták mederbe terelését, bonyolult helyzetekben a kiut felismerését, hanem az ember jószándékával, nyíltságával, közvetlenségével is, amely mindehhez kedvező, baráti légkört teremtett. Nagyon fog hiányozni mindnyájunknak, akik a Könyvtári Figyelő munkájában vele együtt vettünk részt.